

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/208/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512209821
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Duditš
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7512209821.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanej K.N. W., G.. X.X.XXXX, K. M. L. Č.. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Nám. legionárov 5, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom vo Svidníku, ul. Sov. hrdinov 163/66, v konaní o zaplatenie 709,71 eur s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Košice-okolie z 13.12.2012 č.k. 10C/283/2012-44 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi.

Vedľajší účastník je povinný nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania 40,24 eur na účet jeho právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice-okolie (ďalej iba súd prvého stupňa) uznesením z 13.12.2012 zastavil konanie, rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a vrátil žalobcovi súdny poplatok 35,87 eur prostredníctvom príslušného daňového úradu do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Rozhodnutie o zastavení konania odôvodnil podľa § 96 ods. 1 O.s.p., pretože žalobca vzal žalobu späť skôr, než sa začalo pojednávanie. Výrok o trovách konania odôvodnil podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.. Uviedol, že trovy vyčíslené vedľajším účastníkom nepovažoval za účelne vynaložené, keďže k späťvzatiu návrhu došlo pred začatím pojednávania a právny zástupca vedľajšieho účastníka dňa 20.9.2012 oznámil súdu, že vstupuje do konania a dňa 5.12.2012 zaslal súdu vyjadrenie, ktoré je zhodné s vyjadreniami v iných konaniach, do ktorých vedľajší účastník paušálne vstupuje a tento úkon nebol dôvodom späťvzatia návrhu, keďže navrhovateľovi nebol opis vyjadrenia doručený. Výrok o vrátení súdneho poplatku z návrhu odôvodnil podľa § 11 ods. 3, 4 a 6 zák. č. 71/1992 Zb..

Proti uzneseniu podal včas odvolanie vedľajší účastník, a to iba proti výroku, ktorým bolo rozhodnuté, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Namietal, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil a navrhol napadnuté uznesenie zmeniť a priznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov celého konania, vrátane trov odvolacieho konania.

Odvolateľ nesúhlasí s argumentáciou súdu prvého stupňa v tom zmysle, že považoval trovy vedľajšieho účastníka za neúčelné. V rozsiahlom odvolaní vedľajší účastník poukazuje na právne postavenie vedľajšieho účastníka a na jeho ciele, na aktuálny vývoj spotrebiteľského práva a na činnosť vymáhačských spoločností. Uvádza, že konštatovanie o neúčelnosti vynaložených nákladov prispieva k ochrane hospodárskych záujmov vymáhačských a dodávateľských organizácií. Poukazuje na

postavenie vedľajšieho účastníka v konaní a na jeho právo na právne zastúpenie. Cituje niekoľko desiatok rozhodnutí odvolacích súdov Slovenskej republiky a na odôvodnenia niektorých rozhodnutí.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý výrok o trovách konania potvrdiť a uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca prezentuje svoj názor, že vedľajší účastník - Združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Uvádza, že má vedomosť o vstupe združenia do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, z čoho vyplýva, že združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Žalobca zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatnenie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p.. Na podporu svojich argumentov poukazuje na viacero rozhodnutí súdov Slovenskej republiky.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), podľa § 212 ods. 1,3 O.s.p. preskúmal uznesenie v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne, aj keď súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil.

Predmetom odvolacieho konania je iba výrok, ktorým súd prvého stupňa nepriznal vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia.

Z obsahu spisu vyplýva, že návrh na začatie konania bol podaný dňa 11.6.2012, písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa 20.9.2012 oznámil vedľajší účastník svoj vstup do konania na podporu žalobkyne (správne žalovanej) K. W.. Po doručení návrhu na začatie konania podal vedľajší účastník dňa 5.12.2012 vo veci písomné vyjadrenie, v ktorom poukázal na neprijateľnosť zmluvných podmienok a vzniesol námietku premlčania. Písomným podaním zo dňa 4.12.2012 doručeným súdu prvého stupňa 10.12.2012 vzal žalobca žalobu v celom rozsahu späť a žiadal o zastavenie konania.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca vzal žalobu späť, v dôsledku čoho došlo k zastaveniu konania, pričom žalobca neuviedol žiaden dôvod pre späťvzatie žaloby, vzniklo žalovanej právo náhradu trov konania podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p.. Podľa tohto ustanovenia, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Súd prvého stupňa preto nepostupoval správne, ak na rozhodovanie o trovách konania vo vzťahu medzi účastníkmi konania aplikoval ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p..

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Vychádzajúc zo zásady, že postavenie vedľajšieho účastníka sa v rozsahu procesných práv a povinností zhoduje s postavením hlavného účastníka, na ktorého strane vystupuje, je potrebné konštatovať, že ak vzniklo žalovanej právo na náhradu trov konania podľa ust. § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., vzniklo rovnaké právo na náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej. Preto súd prvého stupňa pochybil, ak o náhrade trov rozhodoval aj vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p..

V prípade, ak vedľajšiemu účastníkovi vzniklo právo na náhradu trov konania je povinnosťou súdu skúmať, či trovy konania uplatnené vedľajším účastníkom je možné považovať za účelne vynaložené. Pre účelnosť trov platí, že trovy vynaložené účastníkom konania, vrátane vedľajšieho účastníka musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku, resp. procesná obrana proti tvrdenému nároku.

Odvolačný súd konštatuje, že trovy, ktoré vedľajšiemu účastníkovi vznikli, nie je možné považovať za účelne vynaložené. Vedľajší účastník si v prejednávanej veci uplatnil náhradu za dva úkony právnej služby, a to prevzatie a príprava zastúpenia a podanie písomného vyjadrenia vo veci. Z obsahu spisu pri tom vyplýva, že k späťvzatiu žaloby nedošlo v dôsledku procesných úkonov vedľajšieho účastníka. Z obsahu spisu vyplýva iba to, že žalobca zobral žalobu späť po tom, ako do konania vstúpil vedľajší účastník, k späťvzatiu žaloby však došlo na základe vlastného rozhodnutia žalobcu bez uvedenia dôvodu. Písomné vyjadrenie vedľajšieho účastníka, v ktorom tento vzniesol námietku premlčania nebolo žalobcovi doručené a preto nemožno konštatovať, že k späťvzatiu žaloby došlo v dôsledku procesnej obrany žalovanej. Nie je možné ani uzavrieť, že dôvodom späťvzatia žaloby bol vstup vedľajšieho účastníka do konania.

Keďže vedľajší účastník nevykonal do späťvzatia žaloby žiadny úkon v prospech účastníka na ktorého strane vystupoval a ktorý by bolo možné považovať za účelný, nie je účelným ani úkon prevzatie a príprava zastúpenia. Preto súd prvého stupňa správne rozhodol, ak vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom nepriznal nárok na náhradu trov konania.

Preto odvolací súd potvrdil uznesenie vo výroku o nepriznaní trov vedľajšieho účastníka ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p.. V odvolacom konaní boli účastníkmi žalobca a vedľajší účastník, o právach a povinnostiach ktorých sa v odvolacom konaní rozhodovalo. Vedľajší účastník bol v odvolacom konaní neúspešný, preto je povinný nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnému žalobcovi. Trovy žalobcu v odvolacom konaní pozostávajú z odmeny za zastúpenie advokátom, a to za 1 úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu, za ktorý patrí odmena vo výške 1/2 z tarifnej odmeny vo výške 25,72 eur a rež. paušál 7,81 eur. K tomu patrí DPH vo výške 20%. Celkové trovy odvolacieho konania tak predstavujú sumu 40,24 eur, vrátane DPH.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.